

ERNESTO MARKOTA

U sjeni sunca

GALERIJA KRUG, Dugi Rat

17.10. – 31.10.2024.

otvorenje u 19 sati

ERNESTO MARKOTA

U sjeni sunca

GALERIJA KRUG, Dugi Rat

17.10. – 31.10.2024.

ERNESTO MARKOTA SLIKAR PO MOM GUŠTU

Esteticizam građanske kulture

Premda savršeno razumijem povjesničare umjetnosti i njihovo nastojanje da navedeni rukopis lociraju problemski uz neki od patentiranih izuma, u svojim prezenterskim tekstovima redovito radije nastojim poetično preskočiti definicije i slici odrediti prvenstveno dojmljivu vrijednost. Koliko me zaintrigirala, koliko se zanatski približila rezultanti učenoga i proučavanoga te konačno vlastitim rukopisom potražila nešto novo, drugo, različito. No ne i neviđeno, takoreći viđeno, ali opet onako svoje, posebno. Kako izuzetci potvrđuju pravila, tako ponekad i ja, tražeći duhovnog „manipulatora“ slikaru nabasam na dobru priču, nadasve korisnu za portretiranje umjetnika.

U vječnim dilemama kako iz ničega započeti nešto, kako ispuniti bjelinu iskušanja, obično po margini išaram nekakav pojmovnik, recimo natuknice oko kojih potom nastojim rasplesti „mudroslovnici“. Ernesto Markota nije neka iznimka, no prije silnica s kojima želim približiti to slikarstvo moram izdvojiti kako posjeduje neke osobnosti koje me uvijek privlače: boju, mrlju, gestu, kontrast... Spomenuto, a prošireno, ekspresno će me vratiti na početak, na rečeni pojmovnik. Na što me vuku te opaske? Na nekakav esteticizam građanske kulture, specifično tretirani realizam, na oslobađanje emocija...? Čitam zabilježeno, s ruba notesa. Dakle, Markota je majstor ekstrahiranja bitnog (1). Predmetnost je uistinu relativna stvar (2). Slike mu posjeduju evidentnu logiku motiva (3). Gesta se nudi kao argument (4). Rukopis ipak ne pati od euforije ekspresionizma (5). Mimetičke obveze stvar su sigurnog početka (6). Kompozicija čuva most između modernog i tradicionalnog (7). Stilistika je nadređena faktografiji prizora (8). Predmetnost je u konačnici relativna stvar, parafraza prirode (9). Kontrast je neprikosnoveni u vječnom sukobu svjetla i sjene (10). Držim dovoljnim da se blagonaklono i dovoljno analitički približim slikarevim prizorima, ovom zgodom prepunim mediteranskih ushita. Proširimo riječju više, rečenicom, svaku od netom ispisanih numeričkih postavki.

Slikara ne zamaraju sitnice, naracija i figuracija iznijansirane do prepoznatljivosti. Iz toga proizlazi i različita tumačenja formi u interakciji koja inzistira na obliku i voluminoznosti. Generalno slika se ipak bistri u općem dojmu, ako već i nismo sigurni u vočke nema dileme da je u pitanju puna kotarica, lađa. Slika je stvarna, nikako izmaštana. Zamah je još jedna od uzdanica, kao da slikaru daje na važnosti svjesnom da podslikavanja nema. Što je, tu je, vrijedno slike ili novog

početka. Prišuljali smo se, mimo volje, vrlo blizu leksici ekspresionizma. Riječ je o slikaru tog kova koji ne zanemaruje „preporuke“ Geoga Baselitza ili Juliana Schnabela. No nije li latentni ekspresionist potražio izlaz iz školskih stega do neoekspresionističkih promišljanja, što li? Bilo kako bilo, svakako mudro da se izbjegnju usporedbe s znanim poetikama, s Tartagliom, Murtićem, Jelavićem..., bez obzira išla mu poređenja na ruku ili ne. Kako je uvijek početak kod svih što se nastoje dokazati umjetnikom, a Markota to jest, početak neminovno vodi stvarnom prizoru, ukradenom pravokutniku iz stvarnosti. Raspored će logično prizvati u pomoć sjene i Newtonovo gradiranje ponajprije boja s rubova skale. Slikar, lako je zaključiti, održava most između starog i novog, apstrakcije i figuracije, stvarnog i izmašanog. Potkovan zanatom ne zanemaruje tradicijske vrijednosti i pedagoški dril, ali ostavlja sebi dovoljno sloboda u nastojanju da iz stvarnosti i opisnosti neizostavno izvuče bitno. Rukopis pun manira tu je da ga idolatrija uzora slučajno ne zavede!

Transavangarda i simbolizam

Svojevrsno kroćenje oblika događa se dakako u sredozemnom ozračju, poštuje nadasve boju, ali i njezine tamne strane. Slike su to koje ne zanemaruju vedrinu, slikar je neko vrijeme kupio stvaralački mir, jer bježat od motiva, rekao bi Pulitika, nije pametno. Sve dok se ima što „reći“, dok se simbolistička znakovlja god mogu permutirati u novi prizor i dakako formirati u novu sliku, sliku s „glavom i repom“. Zna Markota dobro, klasična opisnost sve je manje potrebna kao sedativ do novog platna. Nije se pri tom odrekao niti dizajnerskih fora, dapače, dozu privlačnosti recimo slobodno osiguravaju uzorkovane „mustre“ s neke od ekskluzivnih modnih pista. Konačno došli smo i do pojma nova stvarnost. Isti sugerira neku vrst neoekspresionizma ili transavangarde, a u okviru nje i svojevrsan otklon prema simbolizmu. Promišljanje je to koje se javilo kao protuotrov blaziranom i zašećerenom impresionizmu. Danas se izraz popularno koristiti za svaki umjetnički rad u kojem je objektivna stvarnost pomaknuta i simbolički predstavljena, a sve da bi opisala unutrašnje stanje umjetnika. Konačno, osnovni je cilj i iznijeti vlastito viđenje „istine“ i podastri emocije koje samo vas prožimaju i tako oblikuju specifično tumačenje svijeta. Dakako, ne osvrćući se puno na ono što u knjigama piše!

Igor Brešan

Kompozicija 1. 70x90, akril na platnu

Kompozicija 2. 70x90, akril na platnu

Krovovi 1. 70x90, akril na platnu

Krovovi 2. 70x90, akril na platnu

Voće 1. 70x90, akril na platnu

Voće 2. 70x90, akril na platnu

Mediteraneo 1. 70x90, akril na platnu

Mediteraneo 2. 70x90, akril na platnu

Pejzaž 1. 80x100, akril na platnu

Pejzaž 2. 80x100, akril na platnu

Kamena 150x100, akril na platnu

Pejzaž 3. 80x100, akril na platnu

Pejzaž 4. 80x100, akril na platnu

Neretvanska lađa 120x80, akril na platnu

ERNESTO MARKOTA rođen je 1981. u Metkoviću. Srednju školu likovnih umjetnosti završio je u Mostaru. Godine 2004. diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti na Širokom Brijegu, na odsjeku za slikarstvo u klasi profesora Ante Kajlinića. Radi kao profesor likovne kulture u Čapljini.

Autor je Spomenika poginulim hrvatskim braniteljima u Uzdolu. Izradio je vitraže i slike u crkvama diljem BiH i u Hrvatskoj, mozaike na javnim gradskim prostorima u općini Čapljina, murale na javnim površinama i spomen obilježjima u općinama Čitluk i Čapljina. Dobitnik je nekoliko izabranih idejnih rješenja za poštansku marku, autor crteža animiranih filmova o fra Didaku Buntiću "Nada" i "Nikola Tesla", izradio je brojne ilustracije za zbirke pjesama i priča za djecu, autor je maskote Marka Karnevala.

Za svoj rad dobio je brojne nagrade: Rektorova nagrada za najboljeg studenta generacije, Nagrada za najbolje umjetničko ostvarenje u godini 2007. u području primijenjene umjetnosti, Više međunarodnih nagrada i priznanja za animirani film Nada (Ohrid, Cannes, Zagreb, Budimpešta). U Ohridu i Cannesu (7th Art Awards) – 1.mjesto. Priznanja od strane likovnih kritičara za radove nastale na mnogobrojnim likovnim kolonijama.

IZLOŽBE: Caffe club "KEY" Čapljina, 2000., Galerija "JOJA" Međugorje, 2006., Galerija "ANTUN GOJAK" Makarska, 2006., Galerija "EX LIBRIS" Đurđevac, 2008., Gradski muzej Križevci, Likovna galerija, 2008., Galerija "STEČAK" Klek, 2010., Galerija "AZ" Zagreb, 2010., Galerija "RADIMLJA" Stolac, 2014., Galerija "MATICE HRVATSKE" Čitluk, 2014., Etno selo "HERCEG" Međugorje, 2015., Izložbeni paviljon "IVAN GORAN KOVAČIĆ" Kiseljak, 2017., Galerija "AC OVNAK" Vitez, 2017., Gradska galerija Zenica, Galerija "KOSAČA" Mostar, 2021., Galerija "NAPREDAK" Brčko, 2021., Galerija "FRA LJUBO HRGIĆ", Zenica, 2022., Galerija "KIC", Tomislavgrad, 2023.

NAKLADNIK:

Poljička likovna udruga „Krug“ Dugi Rat

PREDSJEDNIK:

Joško Čizmić

PREDGOVOR:

Igor Brešan

POSTAV IZLOŽBE:

Ernesto Markota Joško Čizmić

GRAFIČKA PRIPREMA I TISAK:

Anja Kovačić, Tiskara Kovačić

NAKLADA:

100 komada

OPĆINA
Dugi Rat